

vejelse i særlig tekniske Kommissioner med det Resultat, at man har forkastet et saadant System, medens der nu er snart mangeaarig Hævd for, at Dele af Lønningerne gøres bevægelige efter Priserne.

Indenfor „Samraadet“ har man gjort det af Partiet Venstre stillede Reguleringsforslag til Genstand for en indgaaende Prøvelse, erkendende det rigtige i, at Tjenestemændenes Lønninger i det lange Løb maa staa i et vist rimeligt Forhold til Befolkningens Indtægter i det hele taget.

Man er imidlertid kommet til det Resultat, at det stillede Forslag og det til Grund herfor liggende Princip lider af saa betydelige Mangler af baade teknisk og reel Karakter, at man ikke mener at kunne anbefale at gaa over til et saadant System. Herom skal bemærkes følgende:

Det fremsatte Forslag bygger paa den gennemsnitlige Aarsindtægt for Personer over 18 Aar (ekskl. gifte Kvinder), idet Tjenestemændenes Grundløn og Alderstillæg, personlige Tillæg, Honorarer m. v. samt fremtidige Ventepenge og Pensioner skal forhøjes eller nedsættes, efter som den udregnede gennemsnitlige Aarsindtægt naar 2 500 Kr. eller falder til 1 899 Kr.

Vedrørende det omhandlede Personantal skal først anføres, at Staten til dets Fastsættelse savner et Centralregister til virkelig Beregning af Befolkningsantallet. De kommunale Folkeregistres Sikkerhed maa synes utilstrækkelig, og det skal anføres, at i Aarene efter en Folketælling med Registerrevision stiger Antallet af registrerede med Tusinder af Personer, der fejlagtigt ikke bliver slettet af Registrene. Personantallet bliver herved for højt og Gennemsnitsindtægten for lav.

En væsentlig Anke mod Forslaget er det dernæst, at det ved Afgrænsningen i Personantallet gaar for langt ned i Befolkningen, naar det medtager alle Personer over 18 Aar, alene gifte Kvinder undtaget. Tjenestemændene maatte have et berettiget Krav paa at blive jævnført alene med den Del af Befolkningen, der yder en virkelig Indsats i Samfundets Erhvervsvirksomhed.

Store Betæneligheder knytter der sig ogsaa til Fastsættelsen af Indtægtsbeløbene. I talrige Kommuner ansættes saaledes ingen Indtægt, idet man ved Smaa-indtægter blot paaligner et Skattebeløb efter frit Skøn, og Fremgangsmaaden ved hele Ligningen er forskellig fra Kommune til Kommune. Disse Forhold vilde ganske vist være uden Betydning, hvis de kunde antages at være af samme Omfang Aar efter Aar, men en saadan Fasthed i Fejkildernes Betydning synes det vanskeligt at forvente.

Forslaget bygger endelig paa, at Reguleringstillæget skal opretholdes uanset Reguleringen efter Gennemsnitsindtægten, skønt dette maa anses for ugørligt, naar begge Tal — Indtægtstal og Udgiftstal — er paavirket af Prisbevægelsen. Det maa da ogsaa synes uheldigt at opbygge et Lønningssystem saa kompliceret, at det indeholder hele 3 Reguleringsmetoder, Reguleringen af Grundlønnen m. v. efter Skatteevnen, Reguleringen af Reguleringstillæget efter Priser og Reguleringen af Stedstillæget efter Skattens og Huslejens Størrelse. Disse Reguleringer kan endda tænkes at virke i indbyrdes modsat Retning.

Hovedformalet med det foreslaaede System skulde jo være, at Tjenestemændene hurtigere og nøjere skulde følge Svingningerne i den øvrige Befolknings Indtægtsniveau, men det ses ikke rettere end, at den Omstændighed, at Skatteindtægterne ikke kan foreligge udregnede og Lønreguleringen beregnet før over 1 Aar efter, at paagældende Indtægtsniveau har foreligget, i ikke uvæsentlig Grad vil modvirke det tilsigtede Formaal med Foranstaltningen.

Det skal tilføjes, at Reguleringen, hvis den skal ske indenfor fornævnte Tidsrum, endda maa fremskyndes stærkere, end Sikkerhedshensyn tillader det, idet den maa baseres paa en foreløbig Indtægtsopgørelse, der faktisk efterfølges af en endelig Opgørelse.

Efter Forslaget skulde Nedgang i Løn m. v. finde Sted, naar den gennemsnitlige Aarsindtægt falder til 1 899 Kr., medens Aarsindtægten skal naa 2 500 Kr., forinden Lønopgang kan ske. Opretholdelsen af dette Spatium synes imidlertid at savne noget egentlig sagligt Grundlag.

Med Hensyn til Forslagets Princip skal man i øvrigt udtale, at der indenfor „Samraadet“ maa næres afgørende Betæneligheder ved at gøre Tjenestemændenes Lønninger bevægelige i et Omfang som her paatænkt, et System, som neppe heller findes gennemført i noget andet Land.